

Landskap: BLEKINGEUpptecknat av: Allan AnderssonHärad: Östra

Adress: \_\_\_\_\_

Socken: Rödeby

Berättat av: \_\_\_\_\_

Uppteckningsår: 1923

Född år \_\_\_\_\_ i \_\_\_\_\_

Uppteckningen rör

|                                       |     |
|---------------------------------------|-----|
| Väderleksmärken                       | 1.  |
| Sådd i olika vägarbeten               | 1.  |
| Valborgsmässoafton                    | 1.  |
| Skogsman för stora valborgsmässoafton | 1.  |
| Den heliga källan i Skarv.            | 2.  |
| Flickan som blev offerad.             | 5.  |
| Stenölen                              | 8.  |
| Tjelvolls.                            | 10. |
| Peksborg.                             | 13. |
| Jätten i Sneppsborg.                  | 15. |
| V. L. Thomas - natt.                  | 16. |

Skriv endast på denna sida!

45 519

Dear Mr. Rindley

136  
1927 Allen  
in 1923  
604

Engeleset mættið tíð þessi Þaðalæddag, kemur er  
 að þessu afstæðingum þessum mættið.

liber maura daga mura aucta pte thifur  
fa de hila aq mura davis.

Veckoräkenskabet börjar den 6 april månad 13 veckor, se  
i samband därmed påbörjas om utgåvorna  
avskrivna. Stad dnr. våren 1917

knives about 1000 & 1500 years old  
a man's bag & 1000 small bones.

Brown pleated vest-like Bodice. Sapey, (Nov 27 may.)

1810  
1811  
1812  
1813  
1814  
1815  
1816  
1817  
1818  
1819  
1820  
1821  
1822  
1823  
1824  
1825  
1826  
1827  
1828  
1829  
1830  
1831  
1832  
1833  
1834  
1835  
1836  
1837  
1838  
1839  
1840  
1841  
1842  
1843  
1844  
1845  
1846  
1847  
1848  
1849  
1850  
1851  
1852  
1853  
1854  
1855  
1856  
1857  
1858  
1859  
1860  
1861  
1862  
1863  
1864  
1865  
1866  
1867  
1868  
1869  
1870  
1871  
1872  
1873  
1874  
1875  
1876  
1877  
1878  
1879  
1880  
1881  
1882  
1883  
1884  
1885  
1886  
1887  
1888  
1889  
1890  
1891  
1892  
1893  
1894  
1895  
1896  
1897  
1898  
1899  
1900  
1901  
1902  
1903  
1904  
1905  
1906  
1907  
1908  
1909  
1910  
1911  
1912  
1913  
1914  
1915  
1916  
1917  
1918  
1919  
1920  
1921  
1922  
1923  
1924  
1925  
1926  
1927  
1928  
1929  
1930  
1931  
1932  
1933  
1934  
1935  
1936  
1937  
1938  
1939  
1940  
1941  
1942  
1943  
1944  
1945  
1946  
1947  
1948  
1949  
1950  
1951  
1952  
1953  
1954  
1955  
1956  
1957  
1958  
1959  
1960  
1961  
1962  
1963  
1964  
1965  
1966  
1967  
1968  
1969  
1970  
1971  
1972  
1973  
1974  
1975  
1976  
1977  
1978  
1979  
1980  
1981  
1982  
1983  
1984  
1985  
1986  
1987  
1988  
1989  
1990  
1991  
1992  
1993  
1994  
1995  
1996  
1997  
1998  
1999  
2000  
2001  
2002  
2003  
2004  
2005  
2006  
2007  
2008  
2009  
2010  
2011  
2012  
2013  
2014  
2015  
2016  
2017  
2018  
2019  
2020  
2021  
2022  
2023  
2024  
2025  
2026  
2027  
2028  
2029  
2030  
2031  
2032  
2033  
2034  
2035  
2036  
2037  
2038  
2039  
2040  
2041  
2042  
2043  
2044  
2045  
2046  
2047  
2048  
2049  
2050  
2051  
2052  
2053  
2054  
2055  
2056  
2057  
2058  
2059  
2060  
2061  
2062  
2063  
2064  
2065  
2066  
2067  
2068  
2069  
2070  
2071  
2072  
2073  
2074  
2075  
2076  
2077  
2078  
2079  
2080  
2081  
2082  
2083  
2084  
2085  
2086  
2087  
2088  
2089  
2090  
2091  
2092  
2093  
2094  
2095  
2096  
2097  
2098  
2099  
2100  
2101  
2102  
2103  
2104  
2105  
2106  
2107  
2108  
2109  
2110  
2111  
2112  
2113  
2114  
2115  
2116  
2117  
2118  
2119  
2120  
2121  
2122  
2123  
2124  
2125  
2126  
2127  
2128  
2129  
2130  
2131  
2132  
2133  
2134  
2135  
2136  
2137  
2138  
2139  
2140  
2141  
2142  
2143  
2144  
2145  
2146  
2147  
2148  
2149  
2150  
2151  
2152  
2153  
2154  
2155  
2156  
2157  
2158  
2159  
2160  
2161  
2162  
2163  
2164  
2165  
2166  
2167  
2168  
2169  
2170  
2171  
2172  
2173  
2174  
2175  
2176  
2177  
2178  
2179  
2180  
2181  
2182  
2183  
2184  
2185  
2186  
2187  
2188  
2189  
2190  
2191  
2192  
2193  
2194  
2195  
2196  
2197  
2198  
2199  
2200  
2201  
2202  
2203  
2204  
2205  
2206  
2207  
2208  
2209  
2210  
2211  
2212  
2213  
2214  
2215  
2216  
2217  
2218  
2219  
2220  
2221  
2222  
2223  
2224  
2225  
2226  
2227  
2228  
2229  
2230  
2231  
2232  
2233  
2234  
2235  
2236  
2237  
2238  
2239  
2240  
2241  
2242  
2243  
2244  
2245  
2246  
2247  
2248  
2249  
2250  
2251  
2252  
2253  
2254  
2255  
2256  
2257  
2258  
2259  
2260  
2261  
2262  
2263  
2264  
2265  
2266  
2267  
2268  
2269  
2270  
2271  
2272  
2273  
2274  
2275  
2276  
2277  
2278  
2279  
2280  
2281  
2282  
2283  
2284  
2285  
2286  
2287  
2288  
2289  
2290  
2291  
2292  
2293  
2294  
2295  
2296  
2297  
2298  
2299  
2300  
2301  
2302  
2303  
2304  
2305  
2306  
2307  
2308  
2309  
2310  
2311  
2312  
2313  
2314  
2315  
2316  
2317  
2318  
2319  
2320  
2321  
2322  
2323  
2324  
2325  
2326  
2327  
2328  
2329  
2330  
2331  
2332  
2333  
2334  
2335  
2336  
2337  
2338  
2339  
2340  
2341  
2342  
2343  
2344  
2345  
2346  
2347  
2348  
2349  
2350  
2351  
2352  
2353  
2354  
2355  
2356  
2357  
2358  
2359  
2360  
2361  
2362  
2363  
2364  
2365  
2366  
2367  
2368  
2369  
2370  
2371  
2372  
2373  
2374  
2375  
2376  
2377  
2378  
2379  
2380  
2381  
2382  
2383  
2384  
2385  
2386  
2387  
2388  
2389  
2390  
2391  
2392  
2393  
2394  
2395  
2396  
2397  
2398  
2399  
2400  
2401  
2402  
2403  
2404  
2405  
2406  
2407  
2408  
2409  
2410  
2411  
2412  
2413  
2414  
2415  
2416  
2417  
2418  
2419  
2420  
2421  
2422  
2423  
2424  
2425  
2426  
2427  
2428  
2429  
2430  
2431  
2432  
2433  
2434  
2435  
2436  
2437  
2438  
2439  
2440  
2441  
2442  
2443  
2444  
2445  
2446  
2447  
2448  
2449  
2450  
2451  
2452  
2453  
2454  
2455  
2456  
2457  
2458  
2459  
2460  
2461  
2462  
2463  
2464  
2465  
2466  
2467  
2468  
2469  
2470  
2471  
2472  
2473  
2474  
2475  
2476  
2477  
2478  
2479  
2480  
2481  
2482  
2483  
2484  
2485  
2486  
2487  
2488  
2489  
2490  
2491  
24

Om vinden är norrlig Vælborgsmästarinnan till  
ett såligt med orolighet, ty då sages omman Åker  
kast. Storgsmannan förstår jactlycke Vælborgsmästar

Pa' Volsong maistomation aile niga infame alykta  
utpa jelt, ty a' nara set aile alypman nra neta, nra p  
ynna nra jeltlykta. Ku garmel jagan frai Tving bea  
aile nra n gang gait pa' jelt rume nra. Vot nra nra  
i alygon nra nra tvaen nra nra nra. Vot nra  
nra nra nra. Nra alyt' nra nra nra nra  
aile nra nra nra nra nra nra nra nra. Nra  
nra nra nra nra nra nra nra nra. Nra  
nra nra nra nra nra nra nra nra. Nra  
nra nra nra nra nra nra nra nra. Nra

net value and  
45.5 x 100 = 4550  
Amount due

# Den heliga skallen i skarven.

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

Jerna tiger de asarna gjorda sin inblandning i landet, kommit de äventyrets genom den raskare skarven skalen. Detta med anledning dalar att anförarens lag skulle då väskade guta stöten i följd av en olycksbänkt. En helia uppgifning i den plats där denna timade, och det till en annan med att ratten, som hade en annan underbar kraft, att man skinnad kunde bota allhandla sjukdomar. Det många sjukhusen efter det helia uppgifnit hade man skanna och uppgiftna det de tyckes, detta med anledning av nedanstående handling att fanns en rids och förmån riddare, som av en eller annan orsak blivit blind. Sådana medel hade han förut för att åter erhålla sin syn, men allt utan resultat. Han var och förlor fortfares blind. Då fanns det någon, som såde honom att göra ett besök i skarven, för att seira ratten i den helia, som där stådes fanns. Han gjorde detta, hem till platsen och trötade sin syn med ratten från skallen. Och när man kan trötade detta skalle blev detta, och snart där.

1. Denma och följande någon av skattade från sådeta skattings. Prof. om  
2. Denma någon av trötteri en syn eller en uppgiftna i en sken  
enri skallen av fört en hand för sin undergående riddare. Prof. om

jade han skymta föremålen omkring sig, vinnsligen svagt, men dock så, att han märkte, att synförmågan skulle återkomma. Han fortsätter att tvätta, och snart fick han ångpita glädjen att fullständigt återfå sin syn. I glädjen hämnar tog han upp flera penningsar och öppnade i hallens ratten.

Men när hallens nyfaste gäst och sin alla häll ström-  
made dock till för att ge sig ett undvikande blick. Stoppade och trycker hastigt i smygen för att vika, att man blivit bstad från sjukdomen och pågår, som trycket. En gång kom en kvinna från frammanåt land enda hit uppså för att seka dot för sin dotter, vilken varit blind från födelsen. Resultatet blev lika glädjande, som det varit hade blivit för vidvaron. Eftersom fick nämligen full-  
komligt sin synförmåga. Efter att hon öppnat ögonen  
öppnades i det heliga och någörande hallet, verk-  
ade de både långsamma och snällsamma till sitt land.

En befolkningen i staden blev nu hallen för-  
klard helig, och det betydde att vid vissa hög-  
tidar skulle man öppna i drömmen. Tanken skulle  
delta vid mistommar, de stora fröjdigheterna an-  
ordnade i stannans och de hal. Men så det så, att  
hemningarna alltid varit senare för att drifliga lygner,  
och en gång var detta en uttryck och att att stas  
mail som uttryckades vid en annan öppenhet, mellan  
bevisare från den världsliga staden Talslänne och  
tankeförmågan i staden. Och andarna drar för  
dies lundskilderna vidare fröjdigheterna vid hallen,

och med öfver hvar och en af följande i förordt från  
statsministeriet i landskapet.

Publicerad i Uppsala-journalen 1911  
M. som tillhör 27/8 1919.

[illegible]

aprikadomen, men utan framgång. Den varad lika vidvart som niqensin tillförene. elan fennel läniga stund ar dagn hoptals luga joi sinu fenn i fegfenne, befande furd an fofefennig fann den hemfede aprikadomen framfart, men mure an en gang nitaffad, att bland den befande kppen fann nagen, som full onkult och vart det triffad ar gade- fennu mitte mure fenn till fennfene henn.

De var det en gammal "felof" qude i den tran mannde traktten, som helt gollfikt avinnade sig, att fennma vid aprikada tillfellen, de de i mer an vandrigh grad samkbat sig qudenes med, trukt anstalle mannfefoffen avinn att viala avifchigt med fof avfennmande an dies qund. Och fann vidfide nu till den fennfennand befollfennigen, ar nifha fenne fennel hofen afennaga i sin nallhet, an det nife ane felofet och nillfandel att avinn en gang fennin, vlla i och fof mig opaf avifchiga medel. Och fofhet avfennelafit an fann fof fennin, qude utan nifne med fof vlla fofaf.

An fannu det vllan en lifen fenne i bygon, an mialat alla sinu avfenniga. fenne mialat man till offu. elan quide en fup quar, onfennig vilhen man amkade. de fofkad man fenne att fenn med i sinu avifchu man fat den vifde fennaga mullen felle med en hennu fennu.

efenn den vlla fof avifchid fennit gonnad, nandade man att till fennan, fat man gennu fennma fenn ad nife avfennat fof fenne opel utan vllan fof sig

öfvers, att de måtte undsläpas den spikstom, för som fram-  
man man behövt öfver sålla människostäm.

Men man fick också säga, att sålla öfver ingalunda  
här den vitan, man älsfat. Saxton mycket sinu många  
människor bort om den allt för rasande spikstom.

Men en aftekommande skedde den som till de-  
nne spar hallit i helgad. Drogen vandare har gått fri-  
ktan att tryta en hövit och lägga sin knuten, slunga  
ais och så om enare tidens fram, vilka under mörka  
nätter, de togstnad och stillet mitt, sett en nitchad ge-  
stalt, en riklig liten freds angel, vilka för högen, som en  
grämnande om som den till skikan nu blev och har  
nu varde.

Publicerad Heltö-journal 19.  
31. Jani i tidsning 5/11 1919.

Stengösten.

Stengösten är en helt liten ö, belägen i Rödby  
socken, omkr. 10 m. väg från Fogistings församling.  
Den är en ö på många sägner, av vilka en del följande  
är i tiden kända på en liten öar, som segits ut i  
öarna och kallat Sandholmen, den har nämligen varit helt  
omgiven av vatten, ett landhänne. En gång var en  
dräng skulle ha ett lasso på ett ställe från gården i Fogistings  
och öarna är till hänne, bröt vatten, och så var det  
som någon och kallat försvunnen i djupet. Vid ett annat  
tillfälle skulle ett brukare, som var på väg till kyrkan i  
Rödby för att viga, blivit öarna var. Alla brukare  
avse sig på vatten i en gång en nit. Det är  
sägner av från trakten.

Det handlar en gång att en gammal grumma gick  
vid öarna och ständ rent en berall. Det var ett var  
fick den se en nit kast på och brä på maktalla riden  
av öarna. Grumman åtmanade grundvatten, ty den var  
nigen i hela trakten, som hade en nit kast. När den  
behövat brästen en stund, att de första golvigt blev  
kast mot öarna och försvann i vagnerna. Detta var den  
hast, eller vilken brukare kast, som varit uppe och  
bräst.



LUNDS UNIVERSITETETS  
FOLKMINNESARKIV

Spur-älle i Skuckberget.

Underlag 30 minuter väg från Förläsningshusen, an-  
gåend i alla delen av Skuckby socken, ligger ett berg, som  
hetas Skuckberget. Berget är beläget i byn Skomåla i den  
gammas socken ej långt från Skuckby sockens grän. Berget  
sträcker sig omkring 300 m. i bredd och 250 m. i längd  
till största delen under jorden alltså i jordytan. Skuckberget  
alla berg ligger en ganska stor spår, Skuckby. Den alla  
berg betecknas nägon, som följer.

Under 1600-talet föra de bröda i byn Skomåla in-  
jorden, som var allmänt kend under namnet Spur-älle.  
Omna var berömd för att kunna bryta sig in vad som helst av  
på nägonens vilka stien som helst, även vad bröda de an-  
voro. Skat de Spur-älle länge hade bejakt i bygden, men  
han vid ett tillfälle råkat ut för sinna planmar, och fick  
att fraga om att ingånga Spur-älle. Omne flyttade de  
till skogen, och visade sig ej i bygden för flera år. Den  
tog sin bostad i det ommamade Skuckberget. Skat bröda han  
vagg om vägg med träden, ty skat hade skat föint sin by  
Berget är namngiven an i dag föint med en mängd gångar  
i vilka en skal godt som bryter fram. Skat i Skuckberget  
voro mycket fruktade sin allt i bygden, men Spur-älle  
var ej sådå arsig. Han var lättsig och frälsken, och de

avdes, att han hade haft en far, som funnits uttällda både ett och annat, som färd i allmänhet ej förtrod sig för. Tyv-  
alle jagad en trollens boberg, och himmels och hell och kallat  
på ~~den~~ brudstavad. Detta utlåt naturligtvis trollen, och de  
förfärlige för allt vi göra Tyv-alle skada.

En gång när alle var mid, den måndagarna igen och  
skadade, tog det ej bättre, än att han fide en trolunge för  
hoben. Han blev dock ej nådd, utan förfärlige av alla reakt  
på trolungingen i land. Denne var dock starkare än alle,  
och innan han nåtte midt av lag han ute i väntet och  
plumpade. Men han var en duktig minnare och lyckades  
snart rätta sig i land.

Det all annat tillfälle var Tyv-alle ute för julett. Han  
bilde sig se en ferdia, som att högt ropade i ett träd. Han  
skreit genast denna. Men han var hem från för att taga bräda  
fide han se, att det var en trolunge i stället för en ferdia.  
Denne gangen blev alle rädd och sprang hem, men han  
repade sig snart åter.

Men så alle länge hade kallit för med att skjuta an  
trollens boberg, hade dock endast en svart-hjälmning för hem.  
En afton när alle hade lagt sig inne i sin sovmurare i bärget,  
hörd han trolfar och trollnar talas vid, den andra sidan  
brudragen. "Nu skjuts han väl snart skjutas också", blev  
och trollnar med spåren i halven. Och "inföll gubben trolfar",  
"Att låta han allt bli. Den han, den hemma också hemme, för  
han varken vara skadad eller skadad, tröttnad eller strötkad.  
Alle, som varit hela smutskt genom en springa i bärget,

604  
öppna sig nästa morgon i öfning att gå på jobbet. Han rekommenderar mig skuggat på ena anordningarna och tröttnade på andra. Särskilt laddar han sin bär och spår ut i skogen. Han förmått att smutslas bort, och denna öfning han utan förberedning i sig. Och tröttnad sedan förmått "spåra" spår, blev de och förtvågade, att de flyttade från bogen och blev aldrig sedan den varit mig där. Öfning pågår de bara beaktat om bärar en del och ett bord en guld, som ämnar i dag förmå bär.

En tid efter att tröttnad hade flyttat, gick Tyv-elle med till bogen, och smutslas, att han hade flyttat bort från skogen. Han hade sedan en förberedning från att ha på sitt gamla bord. Han gick näst, och blev från den dagen en lycklig och nöjdhög människa.

Bladn:o  
Copia: 10  
Datab: 1923

Appl. Allen Anderson

Prebety.

Prebety ai bogot i Sjpiritualt i Pibly arde  
at testai ar termu bogprattar, som bryga garna  
maia vaimbda. An ena ar dvan, atigan, ai bogs  
lat stois an du anda, som hatta berygndu. Sjpring  
som bda in i boget, air garna ams, an bda ten  
mat upp termma vagnu, men stae inmanfr ai det  
all otot num. Dme i boget ar det ut som om ma  
vse unna all tade med raggas. Beryt ai bdi ca  
gant som om det vse alvat. An alla bry beryt  
vagnu.

Pa en tidu di aimu gattarna bda bera i  
doparna bdi i Prebety, du ville berytlat gattun  
Pulle. Ten alla gattun bdi ten ai brytad ut i  
du minde brytad ten ams in fram gattarna. Den  
ar myskat brytad an fyllat i brytun, enai ten  
vord bryt dvan brytad. Ofu ar all an all man  
bryt an med uppfyndet an brytad i Pibly. Du  
fornit ~~pa det~~ andt alltand bryt brytad alla  
allte, men ten mysktad allte. Pa ten bryt  
ten bryt, all an andt bryt ten mysk.  
Man brytad mysking. Pa Pule bryt bryt ten  
ten bryt, som om ten vord bryt. Ten bryt ut

604

uppte i stenkylkan, att lingarna i rönen och rögar  
och på allt vis. Han uttalar sig för sinne, men när  
människan upprepar sig ständigt, eller kan i sinne  
"detta" eller "det" eller "det" eller "det" eller "det" eller "det"  
och så fram, och så fram och så en på flyttning. Han kan  
och så fram och så en på flyttning. Han kan

Spitalhög. Rönky. 11. 11.

Publicerat 13. 11. 1919.

W. W. W.  
O. W.  
P. W.  
1918. 1923

Fästen i Snoppaberg.

Snoppaberg, eller "Snoppstai", som det också heter, är ett stort berg i Lilla Rödby, Rödby socken, beläget mellan mitt emellan Rödby och Torshovs stationer. Den alla berg bräddar någon, att en gång vid någon snopp. Det fört högt sin betydelse. Åkerman gälden i Rödby socken var sin som en präst för traktens befolkning. Den stäl bräddar, och gick ut arbete han kunde. De skulle <sup>vara</sup> snippa med en kypa kypkan i Rödby. Alla en Snopp med att de som Åkerman hade fört till honom och att han inte kunde kypkan, fast med att han hade att de kunde att kypkan för honom. Det en kypkan för fästen, och man kypkan snippa i kypkan, och man kypkan gälden och han kypkan taga till kypkan, och man kan också det en kypkan i kypkan.

O. Rödby. Rödby socken.

Prof. Allan Gustafson

604

Helsingfors  
Österad  
Boström 189LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIVG. T. Thomas.

G. T. Thomas ai ett väsen, som enligt följande till  
i jord med besparningen. Färg Thomasen, mellan till  
den 21 de, ai han inte gör en liten jätt. Han visar mig de  
i besparningen av en gammal präst, med ett litet, präst  
skugg. Han ai alltid vid alla tillfällen afstigit av två  
matta hundar. stänga sig de, som varit inte denna  
och skrivit om till den annolige gärdan, som stått  
tilltalar den han omfö. stänga hundar följande någon.

\*

Den i världen man till inte färdig några förmågor,  
och att var långt mellan prestationerna, två byarna av  
mellan resultat mig i byarna, de de manliga visningar  
den turvis han till prästen från närmaste prästbänk.  
Ofta om att man de gå för hunden eller mellan för  
hanne den igen till manliga byarna. de händelse att  
en gång byarna i byarna, all en man, som händelse för  
händelse prestation. Han skulle gå för den prästen. den  
mig inte byarna till, ai all denna mellan jätt var G. T. Thomas  
matt. Den byarna mig omfördigt för mig med gott mest. Han  
var inte att inga till värld av mig. often man han en  
hanne till gott byarna in i byarna, färd den prästen  
all världigt hundskall vid någon av byarna. Han varit mig

om, men kunde icke upptäckte något vandrigt i närheten. En  
fortfarande om vandring någon framåt. Men han hade inte  
kunnat många steg förut det kom en jagare ut ur skogen,  
som var mycket skrämt och hade skrägg, som nästan var  
nastan dött. Men han upptäckte en underbar vandring  
och han: "Ja, ofta, och ha väl varit på de, minna honom  
som honom nämnd: "Hä, och ha väl varit, min jag hade mig  
att förstått honom icke min jag inakt. Men denna be-  
höver jagare att i skogen, och som jagare fort-  
än jag framåt.

Men han hade gått ena till skogen, och han tyckt sig  
hade varit om mig. Men jagade om honom mig varit fort-  
till mest, ty jag varit fortstod han, och det var det samma  
som var ut och jagade efter skogsmannen. Men en  
stund hade han att hade varit mig min skogen,  
och hundskallt tyckt. Men till skogen jag  
fram jag någon, mest han min jagare, min  
gang i skogen mest min skogen, och min  
hunden. Ja jagare han han att skogen min,  
och det var att varit, och det skogen skogen min.  
och skogen var att skogsmannen, som jag skogen  
till, ty det samma om jag skogsmannen att jag  
och att skogen min skogen.

Appd. Fungo min. Appd. Fungo, Fungo min.

och skogen om gang, min en skogen fram skogen  
i skogen skogen skogen skogen skogen skogen  
och. Men att skogen i skogen i skogen min

hona redan vel i god maten. Men han kom till stallet, där  
en stor granskog sträckt sig på både sidan om vägen, men  
han en jägarst. Denne var en stornäst man med skog.  
Han frågade: "då ha väl suttit till de minna hummar?  
Borden oroad: "då" ja ha suttit till noga hummar, "du  
gick jagaren in i skogen. Den en stund hade borden  
hummar skada och flera skott skadade på avstånd. Men  
började komma sig och kom till mott, ty vid denna  
tid är tyngst var det ännu så mycket, att vägen  
jagare möppligen kunde se till var. Men han hade  
 varit uppmärksam på skogens genom skogen, men han  
den samma jagaren, som han talat med en stund  
fort. Jagaren hade nu med sig två stora, orada  
hummar, och på ryggen var han ett skjutna. Detta var  
en så stora skivvasslar att det skadade på jorden.  
Hästarna skogade, och borden var riktigt rädd.  
Men denne hummat kunde vara tanken, förstod han, att  
det var ett skott, som varit till och att det var skog.  
men som fortit efter för honom skott.

\* Spölskogen. 1874 o.m.

Att var en gång en gammal grumma, som  
gick från skummet i kristenhetens tid  
till denna en skummet. Men han hade varit till  
skog, men han skogsmannen. Denne var så  
skogsmannen var en skog, men skog med två till  
skog och skogade skog mannen. Men han var  
grumman ej skott till om för vägen, att han hade



Sanborn.

Tomten alla "for skive" så i folkens hjerne i alle tider. In alle mennesker, nægter Tomten at hen: hen har på alting lidt smukt, som skildt på en og til smukke mennesker som den høje til med alle "de tilsværte" som med alle alder, alle som forstår. Ofte thi han selv, han men vilde på alle runde og hjerne, og de hjerne han skæmt. De f. ex. i alle skærmene, som de Tomten på alle en til, så alle hjerne som i hjerne som skildingen thi hjerne smukt og alle til med alle i skild.

Tomten är mycket liten, gammal, som alle barnen, mörka  
 all han milt han var från 5 à 6 decimter lång, men för-  
 mig som all han alltså är i verktyget, hinner han ut  
 från ganska stora arbeten. Han är alltså rikad en röd  
 topplura och röd är i bröstet omkring mörk färg-  
 förstärkt eller mörk grön i stall och färgad. Han har  
 några små mörka verktyg i bröstet. Han har också  
 några små och all till all sinna för sin redskap  
 med och varit. Bröstet mörk i allveran är han alltså  
 färdig all sträffa sin förmyndare. Han har också all från  
 en grön i bröstet i strong och all en strong och  
 på ut och grön och all den cent en ställ. Om han  
 för ena all alltså bara en all ställ och, vilket för

all, som annars kallad var vandrighet, åsaga med, en hustru, en  
all ut mirata och det som låg under den standat, och en  
spådd från ännu ännu spången. den frukt från påståendet är en  
konstigt ständigt utmed sig. Den med. En öfver hvar sig är den  
här påståendet, några åsagen frukt alltså för mat, en all från  
helt med i stället. åsagen pågård en alltså en uppsått  
förhållanden efter märkligt märkligt.

[illegible]

can answer going can sit on board from while you in  
 all tracks. Then make the whole all satisfactory you began all  
 was above you morning you need the night, and then still  
 about began first. Then reached the little beyond now for  
 with reached ship in being all whole on wall. others  
 but cannot make side there as in being and most together,

om hemmet från ledan med regtlin för att. Därför var  
om den, och de aritad och sina böder. Och de de hemmet  
från den liden "jennal" de ut arden, varförs de led under  
halsen för sin polat. Och drängen had att för en stund senar  
kom ej längre hålla sig för skott. Och hem naktstiden en lönst, om  
var mycket mindre än de andra, brände för att endasig-  
sta. Om aritad stek under sin böde och en mang-  
ganger nära att falla. En av de alla Tomtarna för de  
oge för drängen och had till honom. "Skulle inte du för  
när du var naktstämmande utskedd du inte mera." Ja, för de  
drängen var en duktig rikt, varförs Tomtarna aritstämmande  
där du drängen gick att för till för borden. Så en drängen  
idert och berettaren aritstids, att drängen drö för att  
Tomtarna flyttat från gården.

Och merkan händes en gång, hemmet hemmet ha  
en hög protatis ständig för under. Och som nära att och de  
att merkan mycket att för den stoa. För de nära hemmet ha  
drängen och den att naktstämmande gick från under, precis om  
om naktstiden hälla för att alla protatis en berga. Ja  
merkan var berga stek till full med protatis om  
den nära attstoden för, och att drängen naktstiden var,  
att att nära att om protatis attstoden stek till  
att. Och den ej för den för aritad om, att att de  
var Tomtarna, om drängen till huset.

Och hade om nära förstärkt och om Tomtarna,  
om man nära naktstiden. Om gäst ej naktstiden till  
hemmet protatis. Och skulle man attstiden till att för



LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIVSheggs smurran.

Sheggs smurran - som den icke varit talas om denna  
 Sheggs smurran, som allt emellanåt upprepas  
 sig för den vanamme rambakaren. Chansiga aris ämnade,  
 som präta sig för att hennes fagra, juncfruktiga gata  
 eller varit hennes skallande, iaktliga skett långt bort  
 från Sheggen. De oss, denna tidens barn, vi ett väl icke  
 många förmått att öfva vare sig alla eller andra  
 av de magiska näsen, av vilken våra förfäders livsakt  
 mig när vi uppfyllt. Samtidigt med följande  
 och upprepningens framföret stund de trostare folk-  
 liden skärms den för den smärtsamma beakt  
 och näsen allt mera. Endast för denna ardegarne  
 beaktar frim att ämnar en och annan, som den  
 terns i sin gamla tje.

Att av denna aris färd vi fruktade näsen var  
 Sheggs smurran eller Sheggs smurran, som den sken i beaktade.  
 Alla näsen upprepas sig alltid som en fagra tärna  
 men nänt den inget till som denna skilnad  
 som ett beaktat. Fagra, som ofta varit ut i  
 Sheggs smurran, nänt många gånger i beaktat med  
 denna fagra mig, var beaktade upprepat var  
 att beaktade folk, av att de varit som egen.

Sten hade även ett stort begrav efter bevisbesiktningar, och när  
sär D, som beträffade en hemlös arbetare och stuvare i  
skuggan. Sten ville ha begravningen sin frimågar  
att göra god påsklyska. Nu det mården, som gav åt den  
annat att frimårat henne, kunde man vara säker på  
att den vilken eller aldrig kunde bevisa något med  
sin påsk.

Begravningen hade också en viss drag för sig, de  
som ville vara enans händelse i skogen. Detta var  
allt som betydde för att gav påsk. Detta kunde man  
hålla sig med sig. Sten berättar här, att det en gång  
var en gång från begravningen i Riddby an, som trots att  
varningar gick på påsk en begravning. Det som  
en liten bit in i skogen, och han var i nästan varje år  
den påskade sedan i att när var en goda två och den  
vara bevisade. Detta var för när, nu han hade bevisat de  
han arbetade, kunde han inte träffa en enda en, utan  
detta undermenne alltid hans att. De stora för vilka  
ville, utan stannade bara i hans makt. Sten han blev  
hade betydelse, för att han, att begravningen var med i  
gäst, var det han begrav sig honom. Sten den drag  
var också hans gamla påsklyska borta, och han blev  
glad att vilken förde något vilken.

De talade om skogen och skogen och att  
omman person som frimåga att vara för vilka. Sten  
gav sig som han sig vid vilken tidpunkt, men i de



stund arbet utan att finna några bar, kunde den icke förklar  
för mig, var den befann sig. Den gick sinnen en stund och för  
när de en gång på arbetad. Omna kunde den icke minnas  
den att fört, när för den gick fram, för att fråga var den var  
dennes egen matvar den ut, jagan hade manningen att  
vart den utan att finna någon rigan, men icke heller  
kon man upptäckt, utan jagan framträdde sin fråga.  
- Enöt efter en stund lyckades man äntligen komma  
om att den att var hemma.

En gång var det en jagare uppe i Sliskvika skogen,  
som väntade i bondligt med skogsamman. Den mötte en  
skog ute i skogen en mycket vacker tärna. De kom  
i samspår med varandra och ständigt mötte till en annan  
skog. När det så hade fortgått en tid, lyckades de jagaren,  
att släcka uppgått sig på att konstigt sätt. Den var  
alltid nära som den var, och att sedan den förste jagare  
lyckat komma hade den haft en mycket god jaktlycka  
den lyckas fålla minkarna och hade varit nära hemmet  
identiskt. När den hade gått jagare lyckades komma, hade den  
hastigt kommit och arbetat i den skogen. Det var en den  
och den släcka hade och enbart att hade arbetat lyckas  
när den skogen, alltså arbetat. En jagare arbetade  
att hade ut så lätt. Den var den mycket hemkommen,  
jagare kan minkarna och den sedan länge kunnat ut  
när den. När den varit mycket att den har och gick på  
jakt, var den jaktlycka som konstigt. De var mycket  
när den lyckades fålla mycket minkarna.



Blödy om  
Bona del

## Trothen.

Bland de mustiska väsen, som funnos i våra  
skogar och berg, under forna dagar, var även trothen.  
Eftersom våra fäders berättning, förklarar oss våra  
dagar genom folksagen, var dessa till mottagning  
medan jättarna och illavinnade människor visade  
troppar och dylika. Jättarna hade bestämda boplatser  
i våra bergslag. De jättar i Färborg, Snoppsborg och  
andra, hvilade de till om operationer med manne.  
Trothen, hantagen beständigt i beständigt av brastur.  
Tropparna var sådana människor, som skaffa  
sig mat till alla till till och som helat genom magen  
och slungas med trothen eller med den andra  
trothen. Trothen var sådana som visade, var  
som inte hade någon beständigt boplat, utan visade  
sig till var som helat. Trothen var sådana som  
visade var som helat, visade hemvist för trothen,  
men man kunde aldrig vara säker på, att de gick  
för oss boplat. De utbrände alltid till oss och  
omst maktstället genom en mångfald olika  
illavinniga. Som någon annan utbrände på ar-  
vagar såsom skogen, så sålde trothen framme till  
målet till för alla boplatser och boplatser. De visade

stället kunde man sedan höra den bråkigaste slagan rim  
fram brast. Stumpstora i Rörby orben fanns en annan  
paket, kallad stinke-brake, där en grumma, som skulle  
till Rörby för att gå i köket blivit bräddagen. Steniga  
även till i Rörby a.m. där också fanns ett berg, där en  
någ flöta en gång blivit bräddagen. Där kan man  
älska för hira också och omfångiga rinför  
berget.

Omman de ana menade skansen hunnit stiva  
döpta, där tillens ett avibilt staket tegat efter dem.  
Dessa hade de lämnat till för dem i sin makt. Sankta  
sönn de de bort mannebrödarna från lindan och  
längor dit en trolunge i stället. En annan kallade  
för en "korktyting". En mörken mörken att hon fäll  
en annan där korktyting i stället för att eget barn,  
förstöras hon matkorktyting för att att att för till-  
baka att eget barn. En annan alla tillgav bralla  
fogande.

Att var en gång en ung moder, som fäll  
att modskildat barn. Hon hade bräddat för sig att  
att var en korktyting. Därför måste hon ha en  
hon skulle för att barn igen, utan hon gick och  
frågade en "kork grumma" i Trolsten. Denna mörke  
den försvinnad mörken till att gå hem och elda i  
stakugnen. Där där var hunnit stiva niktigt  
bott, skulle hon ta korktytingen och atta den på  
brödsgrädan och att bralla in den i elden. Hon

spord om du helst hade sagt, men när den barm  
är långt, att den hade varit för bristpån, mycket  
därigen polstättigt upp och en boställning som in med  
det rätta barnet och mycket till sig boställningen, med  
att den var. De alla hade jag ändå inte tänkt göra  
med det barn. Och den blev naturligtvis mycket god  
när du ha fått att barn tillräcka, och också från du  
dagen aldrig mera en troden.

Det är otygliga barnen från att deras boställning  
burend man för alltid långa vittor, att postambudets  
blad eller iaktat, d. v. d. att, som en rätta stigit för  
en rta d. d., i triden. De länge alla barn hade  
troden ingen något med barnet.

Och den modern måste atta sig för troden, när  
den blivit stora boställningen. För den skulle den är  
den alltid vittor eller vittor för sig. Och måste  
även iakttaga om det boställningstättigt är godt om  
barnens boställning, för att boställningarna från troden.  
Och det fick man ej bresta ut rätten, och med från den  
trättat henne eller barnet, om du den boställning. Och med  
måste man mycket stora tillräckliga att som arga  
från modern efter med boställningen, för att se den barn  
upp det i en boställningstättigt. Och det man ej alla,  
kunde den aldrig vara sådan för troden.

Och den man möjligen andra stora förtig är  
troden, när det iaktat att stora många eldbränds och barn  
efter den måd var. Den den är stora mycket fullbarnstiden  
Patrik och d. d. och d. d.

Gästerna.

Ett av de mest vackra och även av våra fjärr-  
 mest fruktade övernattningar såvändern var gästet. Alla ä-  
 ven det nären, gav rikhet från mest kitchallit sig mitt  
 våra dagar, fastän man kanske nu ser det i en anna  
 dag, än vad man gjorde för. De antag man man  
 legen, att de mainmickor, som levat till jordtimmer  
 alla, och kunde få någon så i glämn, utan tvingas  
 av den end anden till att fridsta via smörning för  
 jorden under naturen mörka timmar. Står de några  
 armmar bara i livet, kunde det vara så att  
 emellanåt också ut för via gamla veddelor, nu,  
 form av ett gästet. Det är det och alla mainmickor  
 förmnat att kunna se gästerna. Enna och är fridhall  
 att den, som är född på torsdagar och söndagar. Men  
 av den som är född på någon av dessa dagar, kan  
 man istånd få föra mycket hemma när de blottas. I  
 regel är det så som ännu bara en annan i livet  
 gästet för att kunna få tillfälle att vara en veddel-  
 luan en vidintag upptäckelser. Det är också gamla  
 vaktigt, att ardens mörka, istånd via sig för att  
 vakt via kan en någon följ situation. Istånd de-  
 vaktas särskilt följande. Jagdmanen för gästet bara:



apstul sakand. ņek gora bironom en mōdultig iņit, ai ai kan  
domad ar. dai kan en atund sakmand uŶa igon, ai kan  
mogen, at stalt hand ofta stapt. kan ņek adon mupst  
apstul ņek laiŶa kundin nial Ŷaigon.

staiŶa Ŷaigor kan man hŶa apstoma Ŷai dŶas kom  
mogen, onen daiŶi ai man nite ai fŶad Ŷai mōgon ar d  
fŶit mairinda Ŷagarna, ai at mōŶit ai ar dŶm. daiŶ  
at Ŷai en gaid i BaŶaŶaŶi i ŶuŶerum ardon, en hŶa  
maŶa ŶaŶar, Ŷm stŶa ņek garatad. Ŷait na at Ŷa  
Ŷaigor d. hŶa at plaŶand ņek amand, Ŷm on  
maŶon Ŷad gait mod stŶa amŶatŶon Ŷai fŶarne. da  
ai en ar ŶaŶarna: at ai mairindmanum Ŷm ai nite  
Ŷek Ŷai, m Ŷek ŶaŶa Ŷa Ŷit Ŷi bironom, ai ai  
kan Ŷi dŶa. Ŷek ai apstul kan en nialit. gann  
Ŷit Ŷai ŶaŶstul, ai ai at Ŷad modan dŶaen. ŶŶa  
aidŶa d apstul hŶid autŶant oŶgon lŶa tŶit. ŶŶa  
at ŶaŶand fŶit dŶmŶŶon, ŶŶa ŶuŶon ŶaŶarna  
Ŷut onst mŶorit, dŶ mairinda mŶiŶŶon nŶit Ŷm.  
Ŷut, ai ai at ŶŶa at nialit aŶamund, nŶit  
at at ŶŶa tŶat.

En at Ŷi Ŷaie kundin hŶa dŶa fŶmŶon at  
Ŷumma ar apstoma. ŶaŶmŶut ai dŶa fŶmŶand  
onst hŶitŶon ņek kundin. ŶŶuŶe at hŶand at hŶatoma  
aŶŶaŶa nŶan aŶtŶa ardon, nŶa man ai nite ar  
dŶon nŶit en ŶaŶe, kan man hŶŶa, at ar ar apst  
Ŷaie man dŶ mŶiŶa ar at, aŶek man tŶaŶa at  
ŶuŶon ņek aŶŶa m hŶatŶon Ŷa ņek ai nite apst, na.

efter man tygtygt fram se opstet. Et unnet avte, ai aet taga  
ar haeten hursstogt och se genom dilla, di man aien la  
fa se opstet.

\* \* \*  
En annan art ar opstet ha i fotheten fae man  
ar gaeten. adsta, ai ick ai fathiga aet aiea ut fi om de  
van manna opstetpandasterna, fathast aet man tane.  
man dem i fud. sten om man pa magot aet fithisten  
dem, han man vaa aiea om aet fa aig en opstet  
pa halem. Gaeten ai mea attan aigliga, men de  
atilla stle till med en mea fathsten och sthagstiga  
i de stle full genom ai stle tyngt. Atand aetle de aig  
nag pa et laa, di haeten hursstogt och sthagstiga  
vid anda tithsten hurna de gathena aig pa en manna  
di vurna genast stiga ar thastet. Den gaetenas fath  
och opstetstet ha man fi aig fa en indide ar  
fathstet nager, hantet fram aetle sthagstiga.

\* \* \*  
Et ai en gung. En astet, om gung fram aet  
astet aet tithstet. di haet gaet aet sthagstet  
di ene med en magot stle och aet. Et man hurna  
ai haet pa stle. Gaet pa aet aet om aet pa di  
anda nager, om aet manna. "sting" aet di anda,  
nag pa ai di nager ai haet stle. di fathsten, man la  
aet stle di fathsten aet stle, aet haet fathsten sig-  
maet till manna. stle di anda aet stle haet haet  
maet aet vaa ar gaet, om aet sig. Haet haet fathstet

ogt all meningon, frän bemärkelsen trohet med en en  
kota. Han var en bepröfd från gästerna, och i förtärlige utan  
vidare ämning om någ mest hemmet.

\*

I följande arkiv var det en gång en man, som var all  
rent en brödt. Därefter kom han gick, hörd han att det var  
från öfvergon, om det en var skickat en nödskänkelarna. allena  
arvad på samma sätt, för att möjligt förklarad sig som.  
Det mycket riktigt! Gidt som att närmare. Till sist  
hörd han det inga någ, men hemmet rike upptäcktes någon.  
De förtärlige han att det var en gäst, som var all. <sup>stannad</sup> Han blev  
orde inte någ någon arvad annu intressant än frukt. Det  
ante gästerna andra vilde säga, och närmare.

"Hörde du, en förtärlig dig själv med sin brödt."

Detta brödt han förklarad sig på någ, ty han hemmet sig på  
det icke närmare och blev all spikare. Han arvad näg upptäcktes  
på hem, och fick arvad säga i flera veckor.

\*

De följande "Bekämpnings" min anförda följande någon,  
om man arvad man gamla typiskt. Den är hemmet från  
föregående arkiv.

Det många av sedan, innan det ännu fanns  
många förmågan här upptäcktes öfvergången i Bekämpnings,  
förtärlige på många arvad efter en gäst.

De härd det någ en gång, att det hemmet, när han  
varit och hemmet gästerna och rent på hemmet traktat  
hemmet, fick hem att förtärlig skick, de hem befann sig lång

nime i stöpsen. Han stannad, undrand, vad det kunde vara, och sig omkring och frik de två gästen, som vakat i stugorna med varandra. Men då modig alla Henric samman var, så blev han redd om och tog till förteln, allt vad han orkade — ty gästarna komms, under allt de i sitt raseri ljudade på varandra, allt närmare.

Står alla Henric öppnigt till stygge, frik han se till i halsigt träd, och där bevis han sin för att komma sig. Oden när han stått där en liten stund, kom den en gästen för till honom och frågade:

"Hör jag honom inte bra din här gången?"

Det var förhållande lyckade alla Henric samman sig och ord:

"Ja, men han skulle ha ett litet till."

Gästen svar sig var i sitt fast och han svär sin tröst-bredd, och så steg de igen förhålligt — till gången närmare än första gången.

Så var det alla Henric, som drog fram sin sin gömm och stod honom i vägar fast.

\*

\*

Folksebel.

Felken ai gi en ar di koptids, till vilken gammal  
 bokstas i mycket hog grad ai forknipad. Di skulle gi  
 konsten ha en del an gylgsten, faglanas an harnskarin,  
 buadysien baltis anvarnad och foru an annars v. o. v.  
 den o. b. "isgagngen" skulle di utforas och mycket annat  
 som rikning ar di dock ut som en guldadma redan  
 litigt riket i glemneda, ty det ai mycket arit at vhai  
 magna hemmelde uppgifta d. o. en isgagngen och andra  
 gamla o. v. observationer lita samling var dock hai ratta  
 fran glemneda.

\*

Om det stormar guldadma, bli det mycket frukt det  
 hemmande arit. Skulle vieten vara lugn, ar man blott  
 i alle veta fruktadim, det vhai stormen ganska ha.  
 (Lengemada, och v. o. v.)

Fukadstomem skall man taqa the farsen ar alle  
 vaddastag, och gi till statit med veta. eller taqa hai  
 va, alle haiten hai ar den alla the vmidtigt. och det mao  
 alag som haiten ha forit tuktas gi, bli banta vmidtigt  
 hemmande arit. (Hoppidstagg, v. o. v.)

Det guldadstomem vmidtigt hemmande man lita ar



It was an going an hemmanagane from statatamala i Pa-  
by rochen, mid manna studias, com varit i statthema pilt-  
astom. It was sent minna han kom ga hemrag, mun ha  
var mite den om lat ostanma oig mid forita antipast.  
Stan var oivast hand com an ar rochenma spinnast handa  
dandin hem gide drle gandra nalta, moa studias var  
mang och ar i ragnen laiga styckum ar ragnen. stan ha  
var hemman fram lue Riddig byska, var dit mid mid-  
maltitum. Oivast i byskan apitala linaen Tanta, ragna  
studias toth all dit rochen var morgan och gildatun ga-  
bygd. Stan toth ar ga all ga in, astom han hemmit  
darpoti i va larpelig tid, och hand fin du stant haften mid  
all toth mlangi byskan. allt lampa, ragnast sty gide  
studias fram mit byskan. Oivast opprasto gide var stud-  
forstale in i ragnast. stan han ar oivaste tride ar  
tothetu in i byskan, kom an man smat hemman, com  
med stov ton fragd nad han had ga arind dit. studias  
mang di all han ammal tostia gildatun. di stv manna  
ar och oivaste:

It is mite tid for ag nu. Oivaste du ag mudi tostale,  
ammar---

Oivast ar mudi byskan toth oivaste, by studias var rochen  
lengt mte ga byskastandin. Stan ragnag ar for han formit  
in lue byskastamastans, by dit var manast hand mid  
tothet. Stan had drle hemragat munnit stanga forsen  
eftu ag, forsen all valigt trale tride, lute mest, ga all  
dit var man all vilia gundult. stid oivaste varit mte  
had han mang mte forit foru hem mte.

Ngaissebu.

Om man för några årtionden sedan gör ingå-  
 opten gåtade hos en skenige-bonde, kunde man vara  
 säker på att det emellanåt på hora några stöte arfvar  
 utånga till en förtämen. Det var tygsungton som var till  
 för att "stjupa ut" det gamla stöte. När man kunde gåtade  
 ommod kunde det handla om stjupa ut stöte i skogen för  
 kaffe, i annat fall för att det är mätta guld, det är den  
 stora stöte emellanåt.  
 (aktuellt.)

När man står som som skall störa en främs  
 eller främsman, skall man uppmärksamt stå till  
 vägen under vägen. Den skinnade kornen de vid milt  
 till och till och en vägen.  
 (Sungat, Rättig om.)

När man brasa omia tärna för att det är tygsungton  
 till den under stöte tygsungton, skall man tillgripa för uppmärks-  
 om stöte tygsungton och att, milt tygsungton i en gåtade. Den är  
 man i en kornen vägen om man vägen:

"Hör, hör, hör ha du stöte,  
 mat på du ta du stöte  
 med till på mat."

Detta varit stöte vara de stöte stöte man stöte om man  
 (Sungat, Rättig om.)

At forstå man förlår på nyaismörkern för att de förlår  
äpple. Alla för att äppla äplebonan under året. Skulle äpplet  
handlavis vara riktigt invidigt, som man vare öfver på att  
vara öfver minn året är slut. (Kulturna) (1807 Enst)

Ensom förmåne förtas var det för raktigt, att Tranan  
skulle vara sin förmåne en slant på nyaisdagen. Alla  
där att man ansig att midsomsta på nyaisdagen var nu  
förmåta hela året och ägdes nyaisdagen omkrets midsomsta  
hela året. (Kulturna) (1807 Enst)

At förmå man den i handla, när man förlår gånge  
en nyaisdning på nyais, förmå man att för nyais  
att gå med under året lagar. (Kulturna, Örnby)

At de förlår nyaismörken anes alltid den samma  
värde. (Kulturna)

# Samlas gån.

604

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

Det tem en tinnu från fjärran land  
utan någon och utan band  
med trä stång öf i.

(Kjort)

Björk.

Viila trhea lag på tålet,  
viila trhea trilla ner,  
viila trhea stog i beas.

Jungen man  
i rilla torn

viila trhea tåta team.

(Kjort)

Björk a

Det kann team bär det på sin vand,  
men trå man team rilla bär det på en stång. (Kjort)

(Björk)

Det är det, som går och går men aldrig hemman tris  
derum?

(Kjort)

acumini: a. Björk.

Det är det som vuggar och vuggar men aldrig  
någon öppnar.

(Kjort)

acumini: a. Björk.

Det kan, fjärra och trå stog  
tåst rini, och stas utanför.

Björk

(En team i en torn trhea stog)

dei aat en traafoting  
 pa en traafoting  
 rsk gnaaf pa en enfaoting.

da term dei en fupfaoting,  
 tra enfaotingen fram traafotingen.

da tra traafotingen an traafotingen  
 rsk alog ofter fupfaotingen  
 aa aat fupfaotingen tapaa enfaotingen  
 rsk aa fide traafotingen an adfaoting igen

(Berikig  
 fupfaoting a:an)

(Den man aat pa en traafoting aat af pa en enfaoting  
 da term an traafoting rsk tra afmiftan fram ananmen. da tra  
 enne an aat rsk alog tra traafoting aa aat enne traafotingen.)

de aat tra aafaa pa en gata  
 pa di aafaa aat en traafoting (fong an  
 pa den traafotingen aat en anafaa (Berikig o.  
 pa den anafaa aat tra aafaa  
 pa di aafaa aat en alog  
 i den aafaa aa en aafaa traafoting rsk  
 afmiftan.

(Denne gata traafotingen manafaa rsk af aafaa  
 traafotingen, traafotingen: aafaa = traafoting; traafotingen  
 = traafoting; anafaa = traafoting; aafaa = traafoting; traafotingen  
 traafoting; traafotingen = traafoting rsk af traafoting = traafoting  
 an traafotingen rsk traafoting traafoting.)

brast arm giften, nuast arm rulan,  
och mudd en sang mungon efter mig.

(Stekelskitten)

604

Bricko

brast arm kule, klappa arm en fjärl.  
rolan arm en giro.

Bricko

(Trostguden)

brast och tvingst och brast utslängt och drager  
om populen papper mudd.

Bricko

(Starkmannen)

brast vi det arm de rula slöppan i hemman,  
de flacciga slänga på mackben?

Bricko

(Svinnst.)

Spelstoppad den 27/2 1923.

Alvan Kullberg

604

607

Alachua

P. S. Published in connection with the annual  
convention of the Philadelphia May. A. S.